

større og mindre Købstæder og købstadmæssigt bebyggede Landdistrikter paa den ene Side, og dem, der bor i det øvrige Land paa den anden Side, fører til adskillige Urimeligheder. Vil man virkelig gaa til en Deling, burde man have taget den Firedeling, der findes i Lønningsloven, hvor man skelner mellem København og Frederiksberg som 1ste Klasse, Købstæder med ned til 2,000 Indbyggere, Byer paa mellem 1,000 og 2,000 og de øvrige Dele af Landet. Ved nærmere Eftersyn viser der sig en saadan Urimelighed som at en Portør paa Landet f. Eks. vil faa Lønningstillæg, hvorimod en Portør i en mindre By med 2,000 Indbyggere ikke vil faa det. Gifte Postpakmestere og Togbetjente i København og Frederiksberg vil ikke faa Dyrtidshjælp, hvorimod de tilsvarende vil faa det i Købstæderne. Ugifte kvindelige Postekspedienter i to hinanden nærliggende Byer som Nykøbing Falster og Nysted vil f. Eks. blive ulige stillede, Assistenten i Nysted vil faa Dyrtidshjælp, medens den anden i Nykøbing ikke vil faa det. Det er saadanne Urimeligheder, der maa bødes paa. Ganske vist kan man sige, at de, der saaledes ikke faar Dyrtidshjælp, har noget mere i Løn end de andre. Ja, men hvorfor faar de det? Fordi det under almindelige Omstændigheder er dyrere at leve i København end i Byerne. Men den her foreliggende ekstraordinære Fordyrelse rammer jo dem alle sammen. Hvorfor skal saa den Postpakmester eller Togbetjent i København, som føler nogenlunde det samme Tryk af Dyrtiden som den, der bor i en Købstad, ikke have Lønningstillæg?

I Forbindelse hermed vil jeg gerne bemærke, at jeg synes, at Rigsdagen ikke kan være bekendt at hyde en Mand 25 Kr. som Lønningstillæg. Vil man gøre det, er det nærmest en social Understøttelse, og det kan aldeles ikke betragtes som et Dyrtidstillæg. Der er saaledes adskillige Urimeligheder i Forslaget, som jeg synes absolut bør rettes. Jeg vil derfor senere paa mit Partis Vegne tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg, for at vi derigennem kan søge at bringe det nærmere, saa nær som muligt, hen mod det Lovforslag, den højtærede Regering har fremsat. Som den højtærede Finansminister før sagde, var Regeringen enig om, at der skulde ydes større Hjælp end den, der er vedtaget nede i Folketinget. Det blev ganske vist sagt af den ærede foregaaende Taler, at man ikke skulde henvises Sagen til Udvalg, fordi det vilde vække Forhaabninger, men de er allerede vakte ved Regeringens Lovforslag, og de kan hver-

ken blive større eller mindre, efter som Sagen nu forløber. Mit Parti og jeg vil i hvert Fald bidrage vort til at søge at faa Lovforslaget retfærdigere og at faa nogle af de Urimeligheder, der findes i det, fjernet.

Trier: Lige saa enige som alle synes at være om, at en Dyrtidshjælp er paa sin Plads og nødvendig i Øjeblikket, ligesaa enig synes man at være om, at denne Sag er en overordentlig vanskelig Sag at komme til en Afslutning paa. Det foreliggende Forslag er jo Frugten af et Samarbejde mellem højst forskellige Opfattelser og har derfor nødvendigvis den Karakter, som næsten alle saadanne Kompromisser maa have: at det ikke tilfredsstiller nogen af Parterne. For mit Vedkommende kan jeg ogsaa sige, at der er Punkter, hvor jeg kunde ønske det anderledes. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i den Retning; enhver kan sige sig selv, hvilke Punkter jeg nærmest tænker paa. Hvis der er Muligheder for at faa Manglerne bedret og faa berettigede Ønsker imødekommet, vil jeg i og for sig kunne være med til at fremme saadanne, men ærligt talt tror jeg ikke, at saadanne Muligheder er til Stede. Jeg maa i den Henseende være enig med den højtærede Minister og den ærede første Taler (J. Pedersen), og ud fra denne Forudsætning maa jeg anbefale, at vi tager Forslaget, som det kommer fra Folketinget, saa at det snarest muligt kan blive til Lov.

Christiansen: Jeg kunde i alt væsentligt slutte mig til de Udtalelser, der vedrørende Lovforslaget kom fra det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), som talte paa Venstres Vegne. Jeg tror ikke, at man gavner denne Sag ved videre Forhandling eller overhovedet opnaar andet end det, der her ligger paa Bordet, og som det har voldt Folketinget saa mange Vanskeligheder at opnaa Enighed om. Adskillige af de Betragtninger, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) var inde paa, om, hvem der trænger mest, kan man selvfølgelig diskutere meget længe om. Jeg er ikke i Tvivl om, at det for adskillige Medborgere, selv om deres Indtægter overstiger de Sats, der her er Tale om, kniber overordentligt, men paa den anden Side kan det jo ikke fragaas, at dette Lovforslag har Konsekvenser ogsaa udover Statens Rammer. Man kan ikke være i Tvivl om, at det samme Grundlag, som her skabes, vil blive krævet lagt til Grund af alle de Tjenestemænd, der er ansatte i de forskellige Kommuner. Og der er jo Stillin-